

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED THE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Прічард і Мек'Грегор, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЗАМІТКИ НА ТЕМУ ДНЯ

ОТАК ВИГЛЯДАЄ ДЕМОКРАТІЯ З ФАШІСТСЬКИМИ ЗУБАМИ.

В минулому числі повідомляли ми, що в муніципальних виборах у Франції комуністи мали великий успіх, здобувши кілька нових муніципалів у свої руки.

Як вони їх здобули? Адже ж це революцією, не збройною силою, а чисто по демократичному, — голосами виборців. Віддали виборці більшість своїх голосів на комуністів — і що-ж ти зробиш? Така воля народу, або, як то кажуть часом демократи: "голос народа — голос божий".

Отак виборці французького міста Рівальта вибрали комуністичну раду. І то не перший раз, але й попередні вибори були також за комуністами, так що мейор міста там вже був комуністичний. Коли 13 травня мейор міста проголосив висхід сегоднішніх виборів і виявилось, що переміг список робітничо-селянського блоку, що йшов під проводом комуністів, то до будинку муніципалу вдерлися фашисти під проводом повалених буржуазних кандидатів і почали погром.

Покликали префекта поліції, щоб запровадив порядок. Прибув префект поліції, та цей не сам, але з охороною. Гарештував... але не фашистів перомочників, а комуністичного мейора Ружона та його секретаря.

Спитайте — як же це так? Адже ж їх вибрала громада своїми голосами як господарів муніципалу? Адже ж не вони вчинили бешкет, але фашисти? Розуміється. Так за що-ж їх арештували? За те... що вони комуністи. Але-ж бо їх люди вибрали так само, як, скажемо, Мек'Доналда в Англії? Люди вибрали — а поліція арештувала.

Що-ж на це тепер демократія? Не журіться. Вона каже, що комуністи пошарували вибори. Бачите — є викрут. Слизька-ж бо тепер демократія. І фашистські зуби у неї. Ну, а зуби часами можна повитягати, а часами повививати. Арештувавши комуністів, буржуазія проголосила нові вибори. А люди знову таки вибрали тих самих комуністів і хто-ж то шахрує?

ЦЕРГІБЕЛЬЩИНА ВЕРТИТЬСЯ, ЯК СНАЖЕНА.

Німечкий пролетаріат дав вже нову назву своїм соціал-демократам. Він назвав вже їх соціал-вбивцями. Заорудувавши в травневих подіях в Берліні кілька десятків робітників та поранивши кілька соток, соціал-вбивці, головню їхні міністри Зеверінг і Гравініський почали заборонити союз червоних фронтівників, масову боеву організацію німецького пролетаріату.

Боятися соціал-вбивців цієї організації. Ось вона мала мати на зелені свята свій з'їзд. А на свої з'їзди червоні фронтівники збирають сотки тисяч учасників. Вони делегатів не посилають, але всі їдуть. Як зібралися вони, скажемо, минулого року в Берліні, то задали собою все місто. І боються соціал-вбивців такої пролетарської армії. Наказали вони її заборонити поліції Німеччини.

Що-ж тепер кажуть червоні фронтівники? Вони кажуть: "Піднемо ми на соціал-демократичну заборону"! Ми її просто не послухаємо й будемо сходитися, з'їздитися, існувати, а побачимо, що зроблять з нами соціал-вбивці.

І Цергібелі казяться. Самі не знають, що робити і як похати. Бо робітничтво після берлінських подій покидає соціал-демократичну партію і стає в лави комуністичної партії. Отакі клопіт соціал-вбивцям з комуністами. Ти їх замордуєш 30, то вони зростають на 30,000. Ти їх заборониш — а вони ще краще ростуть.

Заклався соціал-вбивця Цергібелі і... відкликав заборону публичних мітингів та демонстрацій. Як тільки він відкликав — вулиці міста Берліна заповнилися мітингами й демонстраціями, на яких робітничтво демаскує соціал-вбивців.

І знову клопіт Цергібеліам. І знову не тільки комуністи, але й такі протикомуністичні газети, як "Монтар-Морген", пишуть, що коли-б Цергібелі відкликав був заборону місяць тому назад, то не було-б в Берліні кровопролиття.

Воно так, але в якій-же спосіб соціал-демократи замани-фестували-б тоді свою вірність капіталові?

"СПРАВЖНІ" Й "ПІДРОБЛЕНІ".

Прочитавши наголовок — скажете: певно мова йде про справжні й підроблені долари, або франки, або марки, або злоти? Ні, таким справами ми мало цікавимося та нічого нового в підроблених грошах, щоб про них писати в газеті. Тут мова йде про "підроблених" людей, робітників, державу.

Не чули ви про таких на світі? Не чули й ми. Але зараз чуємо, що такі існують. Наприклад: існує на світі Радянський Союз, що обнімає собою шість частин світа? Ні, не існує. Це видумка. Він просто "підроблений".

Або чи справді в радянських профсоюзах 10,000,000 членів? Може й є, але це не справжні члени, як і не справжніми є радянські профсоюзи. Вони "підроблені". І це тільки радянські профсоюзи "підроблені", але й всі революційні, трейд-юні, самий Профінтерн "підроблені".

Тому заступник президента Американської Федерації Праці Мет'ю Вол не приймає ні радянських профсоюзов, ні революційних трейд-юнів інших країн, ні Профінтерну до пропонованому ним всевітній трейд-юній федерації з центром в Амстердамі.

До цього часу існували й зараз існують: Червоний Профінтерн, Амстердамський Інтернаціонал і Пан-американська Федерація Праці — три великі трейд-юні об'єднання. Пан-американська Федерація Праці — це фактично Американська Федерація Праці "Пан" до неї причеплено лише тому, що коли американський капітал почав завойовувати Центральну й Південну Америку і його інтереси треба було там обороняти, то Американська Федерація Праці, яка відірвалася від Амстердаму, причепила собі "Пан" і тим заявила, що вона зривається Європи, й стає паном на цілу Америку, до якої заць Амстердамові.

Зараз-же американський капітал заліз у всі закутини Європи. Містер Вол так таки й пише: "Американський капітал все більше завойовує європейські країни, встановлюючи свою контролю над фабриками". Значить, мусить за ним йти і пан-американські "робітники". Щоб краще та міцніше оборонити в Європі інтереси американського капіталу, треба пан-американцям заучитися з пан-амстердамцями й тоді стати панами на цілу губу.

Гомперс, який зривав з Амстердамом через те, що Амстердам був "дуже революційний" — помилився. Співробітничтво праці з капіталом (мондизм) в Англії, цергібеліщина в Німеччині — засвідчили, що амстердамські хлопці "справжні", не підроблені. Значить, треба з ними заучитися.

Що-ж до пан-американізму, то Вол каже, що таким об'єднанням Американська Федерація Праці не тільки його не втрапить, але "ми визволимо цілу американську півкулю від європейського впливу".

От що то значить "і деняжкі проіобрести і невійність соблості"? Що то значить бути "справжніми", а не "підробленими" "оборонцями робітничих інтересів".

Судячи після найновіших телеграм з Європи, то соціал-демократичним Цергібеліам справді потрібна допомога пан-американських капіталістичних поспап так само, як аліантським капіталістам потрібний був план Доса.

ШЛЯХОМ ДО БУРЖУАЗНОЇ ДИКТАТУРИ.

(Цю статтю подаємо за буковинською газетою "Борець".)

Усюди стає тепер працюючий з кожним днем тище життя. Кривиди, безграничний вислиз, безробіття, голод і холод та чорна нуджа доводять терпіння працюючих уже до краю. Іх огричення на власне нуждене життя перемінюється на сліпу лютю до багатих і панів, що не можуть багатствами цього світа насититися, і вони готові привратити до пімсти над ними порядками, що таке витворили.

Капіталізм, що витворив ці такі страшні стосунки, не встане їх направили а противно, він пре до ще більшого напруження між класовою капіталістів, а класовою працюючих. Буржуазна класа чує, що її зустрічення з робітничою класовою вже не далеке й неминує, і всюди заводять свою дикю диктатуру, заводять порядок голого насильства, щоби це якнайдовше затримати працюючих у неволі.

Буржуазна диктатура в виді кривавого терору, фашизму або воєнної диктатури — це основна риса й зміст капіталізму нашої доби. Ціль буржуазної диктатури є нищити бойову силу робітничої класи — а тому всюди нищить вона всі сподарські й політичні здобутки й завойовує робітничої класи. Особливо передовим завданням буржуазних влад є знищити Соціалістичні Радянські Республіки. А щоби власна робітничка класа цьому не перешкодила, заводять буржуазія всюди свою отверту диктатуру. Тому то чим ближче до границі союзу робітничо-селянських республік, тим гостріша та лютіша буржуазна диктатура в поодичних краях.

В усіх сусідніх державах Радянського Союзу вже встановлено буржуазну — то фашистичну то військову — диктатуру, лише в одній Румунії ще не було явної диктатури. Цього не міг стерпіти всевітній імперіалістичний капітал і дав наказ до заведення буржуазної диктатури й в Румунії.

Це завдання доручив він так дуже вихвалений "демократи-

ничої класи, але що вона йде взагалі на розбиття всієї робітничої класи.

Дальшою ознакою прямування до отвертої буржуазної диктатури в Румунії є те, що владна націонал-царністична партія закладає свої робітничі професійні організації, які мають на меті розбивати робітничі організації не тільки революційні, але й угодові, та організує свої бойвки, що їх завданням довершити встановлення отвертої диктатури насильно, як заїде на це потреба.

Помогають заводити диктатуру всі буржуазні партії — між ними й наша домашня Українська Національна Партія — але цьому нема чого дивуватися; допомагають її заводити й соціал-демократи своєю підліткою угодовства з буржуазією і зради робітничих інтересів.

Соціал-демократи розуміють дуже добре, що в Румунії ця влада веде до отвертої фашист-

ЩО БАЧИЛИ КООПЕРАТОРИ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

(Подаємо за львівською газетою "Праця".)

Наші кооперативні прочани вже повернули з Харкова з того кооперативного свята, але ще не розповіли докладно, що вони там побачили і з яким серцем звідають повернувши. Тільки загально вже розійшлася від них відомість, що на Радянській Україні є так великий і гарний розвиток кооперації, якого певно навіть не сподівалися бачити деякі наші кооперативні делегати. Деякі з них забули просто свої очі, коли побачили, як буїно за так короткий час розвилася життя на Радянській Україні і то на її території, якою кермує влада селянська і робітничка. А треба пам'ятати, що деякі наші паньсковаті кооперативні проводники ніколи не хотіли дати віри тому, щоби селяне і робітнички на Радянській Україні могли щось розумного і великого збудувати чи зорганізувати.

Але не тільки буйний розвиток кооперації побачили на Радянській Україні наші кооператори. По приїзді до Галичини, вони покищо тільки кількома словами сказали, що на Україні розвивається прекрасно також національне й державне життя.

Але одне не подобалося також нашим кооператорам на Україні і про це вони вже також пущили чутку і подали до газет. Вони кажуть, що на Радянській Україні погані є суспільні порядки, соціальне будівництво української держави.

КРІЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ.

Ото клопіт. Яюсь так хутко сталося, що й окуляри своїх я не встиг прочистити, як вже й вибори в Англії відбулися, вже й Балдвін зрезигнував, вже Мек'Доналд свій уряд сформував...

Яюсь так хутко... І завжди воно так: чикаєш, непокоїшся, бажаш коли б вже скоріш — а прийшло, ти й не стямився.

Був Балдвін, був Чемберлейн, був Чорчил — і нема вже Балдвіна, нема вже Чемберлейна, нема Чорчила. Такий клопіт...

Як вернув Балдвін побитий — з виборів, то хто б до него що не говорив — він тільки люльку палить і мовчить. Дивуються люди: чому ж він мовчить? Побиті люди, звичайно, кричать, а він мовчить. А Балдвін — іде до короля — палить люльку; вертає від короля — палить люльку і мовчить.

А Чемберлейн не втерпів розкритичався.

ської диктатури, а помимо того окричує її "демократичною", оправдує всі її насильства і одурманюючі робітничі маси цюєю їх головною протн комуністів — кажучи, що ці є причиною заводжування буржуазної диктатури, а не інтереси капіталізму в цій добі. Це є свідомий обман працюючих якого соціал-демократи допускаються в інтереси буржуазії і в інтереси буржуазної диктатури.

Ідучи милевими кроками шляхом до буржуазної диктатури, теперішня влада заборонила вуличні демонстрації на 1-го травня, щоб недопустити, аби робітники й селяне заманифестували проти фашизму, та приготувала виїмковий закон проти робітничого руху. Цей закон звернений своїм вістрями проти комуністичного руху, та він є угольним каменем фашистської диктатури, яка не тільки придушить робітничий класу, але й скасує всі й найпростіші горожанські права.

Прихав — а Балдвіна нема дома. Поїхав, каже, шукати помешкання. І ключа не лишив. А тут Мек'Доналдові лорди аж пишуть, так вже хочуть бути міністрами. І має-ж він їх. Щоб всіх задовольніти — мусів ще одне міністерство додаткове створити — міністерство безробітних.

Лорд Пармур, лорд Сенкей, лорд Олівер, лорд Челмсфорд, лорд Томпсон, лорд Арнолд...

Шість лордів, кілька серів, решта "райт-гонорбл'а" — "робітничий уряд!"

Самі титули передкають англійських капіталістів. Одного, сера Роберта Гедфілда, ставлевого магната, вже переключили. На балаю він виступив з промовою про Артура Гендерсона, одного з Мек'Доналдових міністрів і сказав:

"Гендерсон бувший мюдлер. Тепер він в партії праці, гарній мюдлер, привів до парламенту з собою своїх двох синів. Особисто я не почувало ніякої небезпеки". І після цих кількох компліментів, побажав Гендерсонові і всім робітничим лордам доброго зорочення й зваяття.

Політика-ж то яка буде Мек'Доналдова? Ось хоч би у відношенню до Радянського Союзу? У своїй виборчій програмі Мек'Доналд казав: визнання Радянського Союзу, роззброєння, відтягнення військ з Німеччини, братерство й любов з американським капіталом, смерть безробіттю.

Але все це з хвостиками: визнання Рад. Союзу, якщо комуністи заперестануть пропаганду, не атакуватимуть капіталу, не шкодитимуть британському імперіалізму в Китаю, Індії, Афганістані і т. ин. і т. д. Роззброєння... якщо ніхто не буде збротися, якщо китайці, індуси, араби, афганці не будуть бунтуватися...

Відтягнення військ з Німеччини... якщо німці платитимуть...

Єдність з американським капіталом... якщо він не шкодитиме британському...

Ага, що одна справа й то найважніша — безробіття — вона вже вирішена: Мек'Доналд створив вже для неї безробітне міністерство.

Що вся ця програма буде переведена в життя — заперуючою тому міністри-лорди.

Мондизм буде, братія, в політиці. Мек'Доналдомондизм. Аж Муссоліні та папа римський здивуються.

Червоний.

ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ПРИСЯГАТИ НА БІБЛЮ.

Чи слово атєїста, який відказався присягати на біблЮ вартує щось в суді?

Це питання було причиною відложеної розправи суддею Ендрусом в Емерсон, Ман. Дж. Антон, який виступав на суді як свідок в оскарженні за рабунок, відказався присягати на біблЮ, мотивуючи це тим, що він не вірить в ніякого бога або позаробове життя.

Місцевий суддя, Ендрус, застановив розправу, щоби розвідатися в вінніпегських суддів чи Антона можна вважати за кваліфікованого і вловни компетентного свідка. Вінніпегські судді висказали свою опінію, що коли атєїст дасть в суді своє слово чести, то воно є так само добре, як і слово того, що присягає на біблЮ.